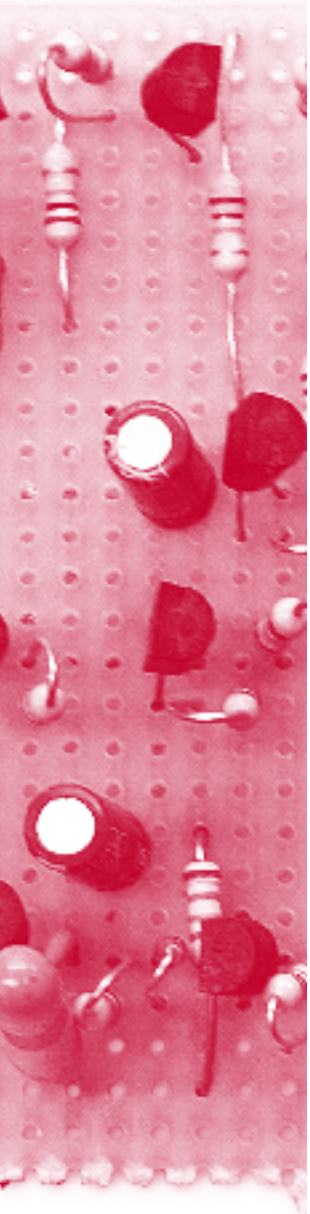

Gewoon uitzetten, en dan weer aan.

Het was een Switch die maandag 31 maart jl. voor een universiteitsbrede storing zorgde. Ik schrijf Switch maar met een hoofdletter, omdat ik vind dat iets dat een universiteitsbrede IT-storing kan veroorzaken een hoofdletter waardig is.

Een Switch is een apparaat dat een belangrijke rol speelt in de lagere lagen van ons netwerk. Dat een laag lager is, betekent helaas niet dat hij onbelangrijker is. Als in een hogere laag iets uitvalt, draaien de lagere lagen gewoon door. Als een Switch uitvalt, staat heel het raderwerk stil.

Uiteraard kwam het CIT tegelijk in actie. Wat de experts dan doen, lijkt verdacht veel op wat u en ik in zo'n geval doen. Ze zetten de haperende machine uit. En dan zetten ze hem weer aan. En vaak gaat alles dan weer goed. Vervolgens verzamelen ze de log-files en allerlei andere gegevens en gaan ze samen met de leverancier analyseren wat er is gebeurd, om te voorkomen dat het nog een keer misgaat. Maar de eerste actie is: uit dat ding. En aanzetten weer.

Adrenalinegehalte

Dat deden ze maandag de 31ste ook en inderdaad: de lagere lagen van het netwerk kwamen weer op. Alleen de iets hoger gelegen laag van de authenticatie bleef down. De machine die controleert of uw username en password correct zijn, gaf niet thuis. En dat betekent dat u niet meer kunt inloggen op de universitaire werkplek, in de mail, de calendar.

Nestor bleef het wel doen. Waarom? Omdat Nestor iedere dag via een interface van de authenticatie-machine alle gegevens krijgt om zelf het inloggen te verzorgen. Daarmee heeft Nestor op dit punt dus iets robuusters gekregen dan al die andere systemen. U begrijpt: er wordt aan gewerkt om een dergelijke constructie ook voor die andere systemen in het leven te roepen.

Maar ja, dat hielp maandag de 31ste niet, want die constructie is er nog niet.

Als de authenticatie het niet doet, stijgt het adrenalinegehalte in de Zernikeborg met forse sprongen. De authenticatie heeft al een aantal keren eerder voor forse storingen gezorgd (zoals u nog wel weet). Daar zijn allerlei oplossingen voor verzonden en iedereen dacht: nu is het goed. En toen was het die maandag toch weer mis. Duizend bommen en granaten. Alle experts wierpen zich nu met de moed der wanhoop op de authenticatie.

Uit-en-aan

Na enige uren hard werken konden ze maar tot één conclusie komen: de authenticatie doet het niet, maar het ligt dit keer niet aan de authenticatie. Het moet toch nog iets met die lagere lagen zijn. Wat doe je dan?

Het besluit werd genomen niet alleen die ene Switch, maar het hele netwerk uit- en aan te zetten. Tja. Peentjes zweten. Maar ja, hupsakee maar. Op een moment dat het verantwoord leek, werd het netwerk in beide rekenhallen uitgezet. En toen tegelijk weer aan.

En sindsdien doet alles het weer. Het leven kan soms stom eenvoudig zijn.

Alle data is verzameld. Met alle leveranciers wordt gepraat. Het is op dit moment nog onduidelijk waarom die ene Switch het plotseling begaf. Maar duidelijk is wel: ook voor zo'n kolossale machine als het gehele netwerk geldt klaarblijkelijk het adagium dat het misschien helpt de stekker even uit het stopcontact te trekken en er dan weer in te doen.

Het heeft iets troostvol, vind ik. Het zou natuurlijk mooi zijn als we een netwerk hadden dat het gewoon altijd deed. Maar een netwerk dat gewoon af en toe even uit en aan gezet moet worden, dat vind ik ook wel wat hebben. ☞